

ÖCALAN'ın 21 Mart 2015 Nevruz İletisi Üzerine

Dr. Ahmet Saltık

www.ahmetsaltik.net

profsaltik@gmail.com

<http://ahmetsaltik.net/2015/03/23/ocalanin-21-mart-2015-nevruz-iletisi-uzerine/>

Yazılarımızda - söylemlerimizde hep sorup durduk PKK'lılara - **ayrılıkçı Kürt** kardeşlerimize :

- 1. Emperyalizmle işbirliği yaparak özgürlük -bağımsızlık savaşı verilebilir mi?**
- 2. Emperyalizmin özgürlüğüne - bağımsızlığına kavuşturduğu bir halk var mıdır?**
- 3. Mazlum, anti - emperyalist savaşa kurulan Türkiye'ye bu başkaldırı niyedir?**
- 4. Apo - PKK hiç yüzü kızarmadan, işbirlikçisi emperyalizme nasıl çatabilmektedir?**
- 5. Tarihte hangi sol - emperyalizm karşıtı örgüt, ABD - AB emperyalizminin her türlü açık desteğini hem de onlarca yıl alabilmiştir??**

Dolayısıyla, **PKK emperyalizmin maşası bir bölücü örgüttür.**

40 yıldır bölgede kardeş kanı dökmektedir. Elleri fevkalade kanlıdır.

Kürt kardeşlerimizin kurtarıcısı bir örgüt olmayıp, emperyalizmin taşeronudur.

Hedefi, bölgede **BOP kapsamında İsrail güdümünde kukla Kürt devleti** kurarak **Kürt kardeşlerimizi sonsuza dek emperyalizme sömürge - uşak kılmaktır.**

Oysa şimdi Kürt kardeşlerimiz Türkiye Cumhuriyeti'nin eşit haklara sahip 1. sınıf yurttaşlarıdır.

Kopenhag Ölçütleri bağlamında tüm hak ve özgürlükleri elde etmişlerdir.

Sorun şu ya da bu etnik kümenin, inanç kümesinin hak ve özgürlükleri değil;

tüm Türk halkının / ulusunun 1. sınıf bir demokrasi olması sorunudur.

Vee "Türk" sözcüğü bir etnik kümenin adı değildir!

"Türkiye Cumhuriyetini kuran halkın - ahalinin adıdır."

Mustafa Kemal ATATÜRK'ün tanımı budur. Bu çağrı bir uygarlık çağrısıdır :

- **"Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına / ahalisine TÜRK MİLLETİ denir."**

ULUS DEVLET olarak emperyalizme bu topraklarda set çekmenin çağrısıdır.

Bu tarihsel - gerçekçi sosyolojik bilimsel temelli çağrı görülmez de ayrılmaya çanak tutulursa, 40 yıldır pisi pisine ödenegelen çok acı bedeller daha da büyüyebilecektir.

Kürt kardeşlerimizin ezici çoğunluğunun bu kanlı emperyalist bölünme oyununa gelmeyeceklerini ummak istiyoruz.

AKP hükümetinin de aklını başına alarak, bu yaşamsal ülke - ulus bütünlüğü sorununu seçimlere alet etmemesini diliyoruz.

Bay RTE ve AKP iktidarının bu bağlamda düştüğü derin çatlak ibret vericidir. İzlenen sözde "açılım" politikalarının ürkünç (vahim) sonuçlarını sezen Erdoğan, ürkü (panik) içindedir. Hükümet ise seçim öncesinde emperyal odakları karşısına almak istememektedir.

Oysa bir siyasal kadronun en başta gelen görevi ülkesini ve halkını iç savaştan, bölünmekten korumak değil midir?

Ülke - Ulus birliği, tüm sorunların büyüğü çözüm anahtarı değilse nedir??

95 yıl önceki Said-i Kürdi'nin ibret dolu mektubunu paylaşalım :

Int. Herald Tribune Gazetesi'ne Paris Kürt Enstitüsü imzasıyla verilen ilanla (10.12.1920) güya Kürtleri temsilen kimi isteklerde bulunmuşlardır. Gerçek Kürtleri temsil etmeyen kimilerinin, Kürtlerin tarihi geçmişine bütünüyle zıt olarak ayrı bir yol izledikleri görülmektedir. 95 yıl önce yayımlanan mektubu anımsayalım :

1. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkan Osmanlıların üzerine bin bir hesap yapılırken, kimi Ermeni ve Kürtler de ayrılıp kendi devletlerini kurmayı düşünürler. İşte bunlardan bir Kürt Paşası ile Ermeni Paşası, ilginçtir ki; yine Paris'te 2 ulusu temsilen anlaşma imzalarlar.

Bu gelişmeyi duyan **Said Nursi**, iki büyük Kürt aşireti reisi ile birlikte bu anlaşmanın Kürtleri temsil etmediğini, Kürtlerin Osmanlılardan ayrılma düşüncesinde olmadığını ve daha birçok gerçeği dile getirmiştir. Bugün yine aynı merkezlerde, benzer misyonla yüklü adamlar ve yabancı parmağıyla kışkırtmalar sergileniyor. Said Nursi ve arkadaşlarının o zaman İkdâm Gazetesi'ne ve Sebil-ür Reşad Mecmuası aracılığıyla kamuoyuna duyurduğu gerçekleri, bugün aynı gereksinimle, ibret alınması için, dikkatinize sunuyoruz.. (**İkdâm**, 22 Şubat 1336, 7 Mart 1920, sayı: 8273)

İkdâm Ceride-i Muteberesine!

Evvelki günkü gazeteler, Paris'te Şerif Paşa ile Ermeni heyet-i murahhasası reisi Boğos Nubar Paşa arasında Kürdistan ve Ermenistan hakkında bir anlaşma yapıldığını yazarak, Kürt kamuoyuna açıklamada bulunuyorlardı. 4.5 yy'dan beri İslam birliğinin özverili ve cesur koruyucu ve yandaşları olarak yaşamış ve dinsel töreye sadakati yaşam amacı bilmiş olan Kürtler; henüz beş yüz bine varan

şehitlerinin kanı kurumadan, şişlere geçirilen yetimlerinin, gözleri oyulan ihtiyarlarının anılarını acılarıyla anarken; İslamiyetin zararına olarak, tarihsel ve yaşamsal düşmanlarıyla anlaşma imzalamak yoluyla; salabet-i diniyeleri hilafında iftirak-cûyane âmâl takib edemezler. Binaenaleyh, Kürd vicdan-ı millisinin bu tarz tahassüsüne muğayir hareket eden zevatı da tanımazlar.. Ve yegane emelleri de; vahdet-i dinî ve millîlerini muhafaza olduğundan, keyfiyyatın izahına delalet buyurulmasını muhterem gazetenizden istirham ediyoruz.

‘Boğos Nubar ile Şerif Paşa arasında akdedilen mukaveleye en müskid ve belîğ cevap, vilayat-ı şarkiyede Kürd aşairi rüesası tarafından çekilen telgraflardır. Kürdler camia-i İslamiyeden ayrılmaya asla tahammül edemezler. Bunun aksini iddia edenler mutlaka makasid-ı mahsusa tahtında hareket eden ve kürdlük namına söz söylemeye selahiyettar olmayan beş on kişiden ibarettir. Kürdler, İslâmîyet nam ve şerefini i’la için beşyüzbin (500 000) kişi feda etmişler ve makam-ı hilafete olan sadakatlerini, isar ettikleri kan ile bir kat daha te’yid eylemişlerdir.

Ma’hud muhtıranın esbab-ı tanzimine gelince: Ermeniler Vilâyat-ı Şarkiyede ekall-i kalil derecesinde buldukları için asla bir ekseriyet teminine.. ve ne kemiyeten, ne de keyfiyyeten Şarkî Anadolu’da iddiayı temellüke muvaffak olamayacaklarını son zamanlarda anladılar.. Maksudlarına, Kürdler namına hareket ettiğini iddia eden Şerif Paşa’yı alet etmeyi müsait ve muvafık buldular. Bu suretle Kürd ve Ermeni davası ortada kalmayacak ve Şarkî Anadolu’daki iftirak âmâlî mevki-i fiile çıkmış olacaktı.

İşte, bu gaye ile o ma’hud beyanname müştereken imzalandı ve konferansa takdim olundu. Ermeniler’in maksadı Kürdleri aldatmaktan başka bir şey olamaz. Çünkü ileride Kürdlerin kemiyeten hal-i ekseriyette bulduklarını inkâr edemeseler bile, keyfiyyeten, yani ilmen, irfanen kendilerinden dûn oldukları bahanesiyle, Kürdleri bir millet-i tabie haline getirecekleri muhakkaktır. Buna ise, akli başında olan hiçbir Kürd taraftar değildir. Zaten Kürdler bu beyannameye yalnız sözle değil, bilfiil muhalif olduklarını isbat ediyorlar.

Kürdlük davası pek mânâsız bir iddiadır..

Çünkü her şeyden evvel Müslümandırlar.. Hem de salabet-i diniyeyi taassub derecesine isal eden hakiki müslümanlardan... Binaenaleyh, Ermenilerle aynı ırktan bulunup bulunmadıkları meselesi, onları bir dakika bile işgal etmez. “El İslâmü cebbeti’l asabiyyete’l cahiliyyete” İslam, uhuvvet-i İslamiyeye münafi olan kavmiyyet davasını men’ eder.”

Esasen bu, tarihe ait bir şeydir.. Kürdlerin asıl ve nesepleri ne olursa olsun, İslâmdan iftiraka vicdan-ı millîleri asla müsaid değildir. Bununla beraber, Kürdlerin Arap kavm-i necibi ile irken alâkadar bulunduğu hakâik-i tarihiyedendir. İslamiyyet, herhangi bir ırkın diğer bir unsuru İslam aleyhine olarak menfî surette intibah hasıl etmesini kabul edemez. Binaenaleyh, Kürdleri Müslümanlıktan ayırmak isteyenler esasat-ı İslâmîyeye muhalif hareket ediyorlar. Fakat bunlar da kimlerdir? Bir iki kulüpte toplanan beş on kişiden ibaret!.. Hakiki Kürdler, kimseyi kendilerine vekil-i müdafaa olarak kabul etmiyorlar.

Onların vekili ve Kürdlük namına söz söyleyecek ancak Meclis-i Mebusan-ı Osmaniyedeki mebuslar olabilir. Kürdistan'a verilecek muhtariyetten bahsediliyor... **Kürdler, ecnebî himayesinde bir muhtariyeti kabul etmektense, ölümü tercih ediyorlar.** Eğer Kürdlerin serbestii inkişafını düşünmek lazım gelirse; bunu Boğus Nubar ile Şerif Paşa değil, Devlet-i âliye düşünür.

Hülâsa: Kürdler bu hususta kimsenin tevassut ve müdahalesine muhtaç değildirler...

Sadatı Berzenciye'den Dava Vekili Ahmet Arif Hizan Sadat-ı Kiramından
İhtiyat Binbaşısı Muhammed Sıddık Ulema-i Ekrad'dan

Said-i Kürdî

İkdam, 22 Şubat 1336, 7 Mart 1920, sayı: 8273

Evet dostlar,

Said-i Kürdî 7 Mart 1920'de İstanbul'da yayımlanan **İKDAM** gazetesine yukarıdaki mektubu yolluyor ve yayımlanıyor.

Kürtlerin Ermenilerin ve Batılıların oyununa gelmeyeceğini uzun uzun ve gerekçeleriyle açıklıyor. Aradan 95 yıl geçti.

Ama ayrılıkçı Kürtler aynı filmi sergiliyorlar.. Bu kez sahnede APO var.. Tarihten hiç ders almamışa benziyorlar.

Durum gerçekten hazindir.

Günümüzün ayrılıkçı Kürtçü kadroları Said-i Kürdî'den daha geride ve daha gericedirler.

Halkımız, 7 Haziran 2015 genel seçimlerinde elbette bu nazik - kritik değerlendirmeleri yapacak ve bölücü siyasal kadro ve partilere oy vermeyecektir..

Sevgi ve saygı ile.

23.03.2015, Ankara